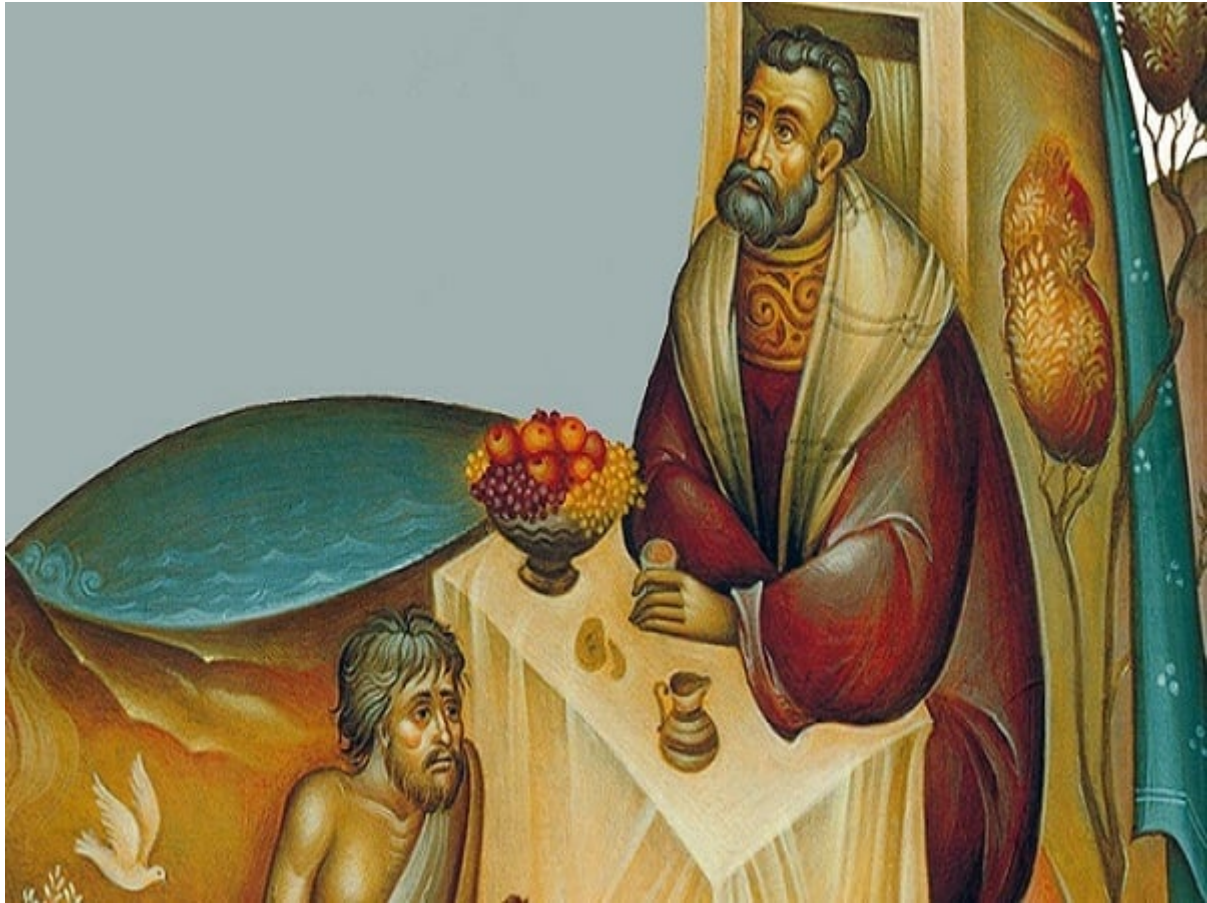

Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Ε' Λουκά

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Κυριακή Ε' Λουκά Ευαγγελικό Ανάγνωσμα: Λκ. ιστ' 19-31 (03-11-2024)

Πρωτότυπο Κείμενο

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκωμένος καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ ᾄδι ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· πατερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι

έν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δέ· ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωυσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· εἰ Μωυσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται.

Νεοελληνικὴ Απόδοση

Εἶπε ὁ Κύριος· Κάποιος ἄνθρωπος ἦταν πλούσιος, φορούσε πολυτελὴ ρούχα καὶ το τραπέζι τοῦ κάθε μέρα ἦταν λαμπρό. Κάποιος φτωχὸς ὅμως, ποὺ τον ἔλεγαν Λάζαρο, ἦταν πεσμένος κοντὰ στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ πλουσίου, γεμάτος πληγές, καὶ προσπαθοῦσε νὰ χορτάσει ἀπὸ τὰ ψίχουλα ποὺ ἐπέφταν ἀπὸ τὸ τραπέζι τοῦ πλουσίου. Ἐρχονταν καὶ τὰ σκυλιὰ καὶ τοῦ ἐγλείφαν τὶς πληγές. Κάποτε πέθανε ὁ φτωχός, καὶ οἱ ἄγγελοι τον πήγαν κοντὰ στὸν Ἀβραάμ. Πέθανε κι ὁ πλούσιος καὶ τον ἔθαψαν. Στὸν ἄδη ποὺ ἦταν καὶ βασανιζόταν, σήκωσε τὰ μάτια τοῦ καὶ εἶδε ἀπὸ μακριὰ τὸν Ἀβραάμ καὶ κοντὰ τοῦ τὸν Λάζαρο. Τότε φώναξε ὁ πλούσιος καὶ εἶπε· «πατέρα μου Ἀβραάμ, σπλαχνίσου με καὶ στείλε τὸ Λάζαρο νὰ βρέξει με νερὸ τὴν ἄκρη τοῦ δάχτυλό τοῦ καὶ νὰ μου δροσίσει τὴ γλῶσσα, γιατί υποφέρω μέσα σ' αὐτὴ τὴ φωτιά». Ὁ Ἀβραάμ ὅμως τοῦ ἀπάντησε· «παιδί μου, θυμήσου ὅτι ἐσύ ἀπόλαυσες τὴν εὐτυχία στὴ ζωὴ σου, ὅπως κι ὁ Λάζαρος τὴ δυστυχία. Τώρα λοιπὸν αὐτός χαίρεται ἐδῶ, κι ἐσύ υποφέρεις. Κι ἐκτός ἀπ' ὅλα αὐτά, ὑπάρχει ἀνάμεσά μας μεγάλο χάσμα, ὥστε αὐτοὶ ποὺ θέλουν νὰ διαβοῦν ἀπὸ 'δῶ σ' ἐσάς νὰ μην μποροῦν· οὔτε οἱ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ περάσουν σ' ἐμᾶς». Εἶπε πάλι ὁ πλούσιος· «τότε σε παρακαλῶ, πατέρα, στείλε τον στο σπίτι τοῦ πατέρα μου, νὰ προειδοποιήσῃ τοὺς πέντε ἀδελφούς μου, ὥστε νὰ μην ἐρθοῦν κι ἐκεῖνοι σ' αὐτόν ἐδῶ τὸν τόπο τῶν βασάνων. Ὁ Ἀβραάμ τοῦ λέει· «ἔχουν τὰ λόγια τοῦ Μωυσή καὶ τῶν προφητῶν· ἀς υπακούσουν σ' αὐτά». «Ὁχι, πατέρα μου Ἀβραάμ», τοῦ λέει ἐκεῖνος, «δεν ἀρκεῖ· ἀλλὰ ἀν κάποιος ἀπὸ τοὺς νεκροὺς πάει σ' αὐτούς, θὰ μετανοήσουν». Τοῦ λέει τότε ὁ Ἀβραάμ· «ἀν δεν υπακούνε στα λόγια τοῦ Μωυσή καὶ τῶν προφητῶν, ἀκόμη κι ἀν ἀναστηθεῖ κάποιος ἀπὸ τοὺς νεκροὺς, δεν πρόκειται νὰ πεισθοῦν».